

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

Warszawa, 16 kwietnia 2010 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 19. 04. 2010.

nr 2165 podpis Borusewicz

HORzg-070- 66/2010

J. Urzędnik
SEKRETARIAT
Pana Przewodniczącego
Senatu
wpłynęło dn. 21. 04. 10
nr 2708 podpis

Pan Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W nawiązaniu do pisma z dnia 18 marca 2010 r., znak: BPS/DSK-043-2569/10, przy którym przekazane zostało oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 50 posiedzenia Senatu RP w dniu 12 marca 2010 r. przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Udzielając odpowiedzi na postawione w oświadczeniu pytania należy nawiązać do pisma Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2009 r. znak HORzg/070/208/2009 stanowiącego odpowiedź na oświadczenie Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego z dnia 5 listopada. Oświadczenie z listopada ubiegłego roku stanowi bowiem podstawę pytań zawartych w niniejszym oświadczeniu. Tytułem wyjaśnienia informuję uprzejmie, że w uprzedniej korespondencji znalazła się informacja o karach, jakie mogą być nałożone na Polskę na skutek złamania przepisów krajowych w stosunku do przepisów UE, poprzez wprowadzenie zakazów rejestracji odmian genetycznie zmodyfikowanych oraz obrotu materiałem siewnym odmian genetycznie zmodyfikowanych wprowadzonych do ustawy o nasiennictwie. Zakazy niniejsze nie są tożsame z zakazem uprawy roślin GMO. Sprawą wiadomą jest, że w odniesieniu do tych zakazów zostało już zakończone postępowanie przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości (C-165/08) oraz wydany został wyrok, w którym stwierdzono

niezgodność przepisów ustawy o nasiennictwie z przepisami UE. Odnosząc się do pytania Panów Senatorów, czy którykolwiek z krajów członkowskich, które wprowadziły zakazy uprawy GMO, a dokładnie kukurydzy MON 810, zapłacił karę informuję, że żaden z krajów takiej kary nie zapłacił. Każde z tych państw (Austria, Francja, Niemcy, Grecja, Węgry i Luksemburg) swoje zakazy wprowadziły w oparciu o przepisy krajowe, dostosowane do przepisów UE, w których został wdrożony art. 23 Dyrektywy 2001/18/WE. Artykuł ten stanowi bowiem podstawę wprowadzenia zakazu stosowania określonego produktu GMO jeśli dostępne są dane naukowe stwierdzające jego szkodliwość. Artykuł ten implementowany do prawa krajowego stanowi delegację dla właściwego organu, który wówczas może taki zakaz wprowadzić. W żadnym z omawianych w innych państwach przypadków nie zostały naruszone tym samym przepisy prawa, gdyż były one dostosowane do prawa UE umożliwiającego wprowadzenie określonych zakazów. Naruszenie prawa poprzez wpisanie zakazów do prawa krajowego jest niezgodne z przepisami UE, co oznacza złożenie pozwu przeciwko takiemu państwu do ETS. Dopiero wyrok Trybunału skutkuje nałożeniem zapłaty kary pieniężnej na kraj łamiący przepisy.

W obowiązującym w tej chwili w Polsce prawie, żadna z ustaw nie dokonuje we właściwy sposób implementacji art. 23 Dyrektywy 2001/18 w zakresie umożliwiającym wprowadzenie zakazu uprawy określonej rośliny modyfikowanej genetycznie, ani też nie określa zasad prowadzenia upraw. W złożonej w Parlamencie ustawie *Prawo o organizmach genetycznie zmodyfikowanych*, w art. 177 przewidziana została dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi możliwość wprowadzenia zakazu uprawy, jeżeli zajdzie podejrzenie, że uprawa określonej rośliny modyfikowanej może stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa środowiska. Przepis ten jest wdrożeniem art. 23 Dyrektywy 2001/18/WE. W opiniach prawnych, opracowanych na zlecenie Parlamentu, można przeczytać informacje potwierdzające stanowisko resortu rolnictwa, iż projekt ustawy *Prawo o organizmach genetycznie zmodyfikowanych* stwarza prawne podstawy do wprowadzenia zakazu bez ryzyka ponoszenia sankcji karnych. Odpowiadając natomiast na pytanie, co jest podstawą wyliczeń wysokości kar dla Polski informuję, że są one liczone na podstawie wytycznych określonych w Komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie stosowania artykułu 228 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską SEC(2005)1658. W oparciu o znajdujące się tam informacje każdy kraj może samodzielnie obliczyć w jakiej wysokości może być naliczona kara pieniężna za nie zastosowanie się do wyroków ETS w sprawie o naruszenie prawa wspólnotowego.

Konkludując należy podkreślić, iż państwa członkowskie mają prawo do wprowadzenia zakazów jeśli uznają, że istnieje ryzyko stosowania określonych produktów genetycznie zmodyfikowanych, tylko muszą dysponować dowodami naukowymi potwierdzającymi ich szkodliwość oraz podstawą prawną, aby taki zakaz wprowadzić.

2 *podpis*

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU
M. Zalewski
Marian Zalewski

Do wiadomości

Departament Spraw Parlamentarnych KPRM